

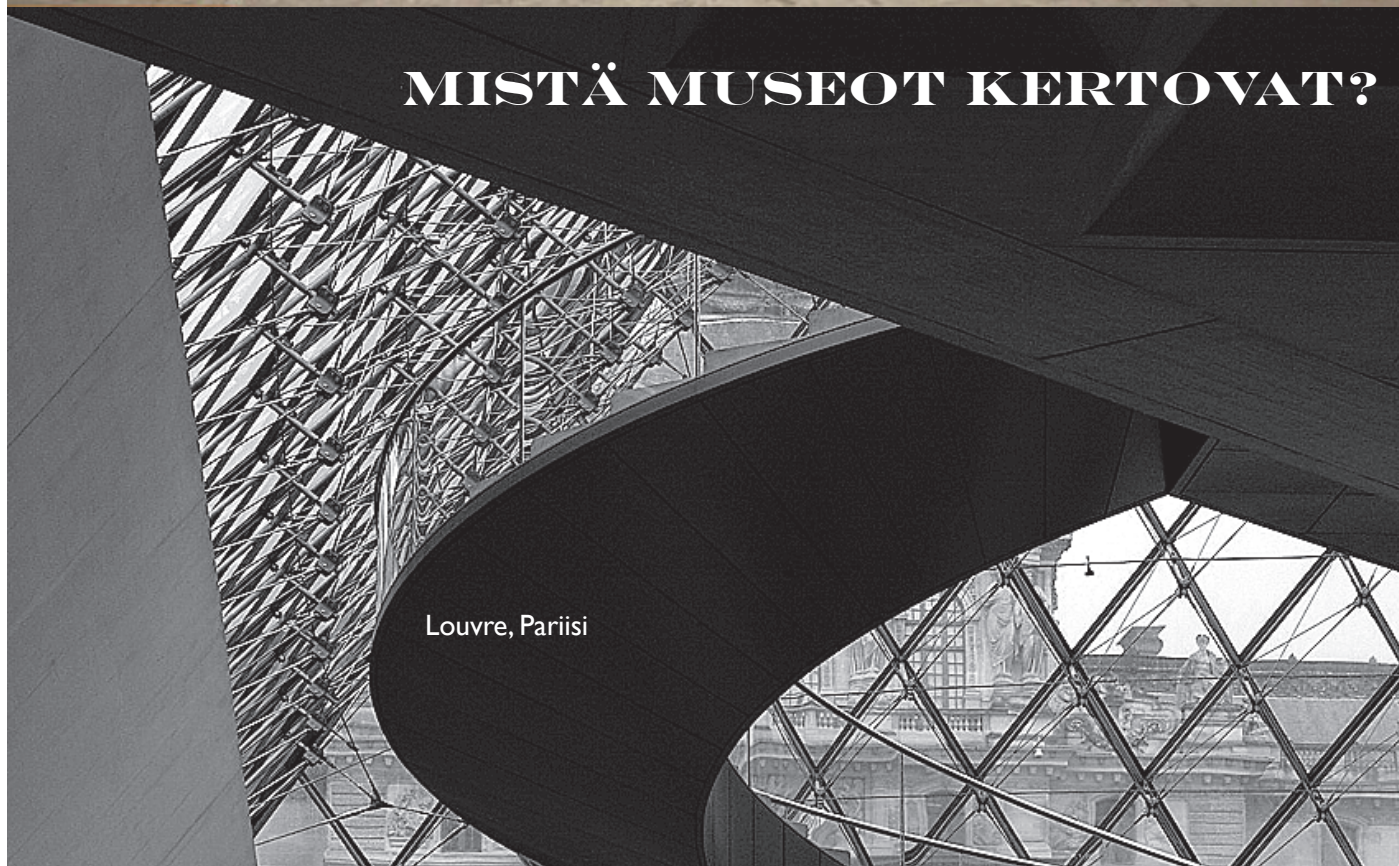
Uutisia
Tarinoita
Haastatteluja
Näyttelyarvioita

TAIDE ON KAIKKI! EVERYTHING IS ART! Tiedote 8/2026

Norton Simon
Pasadena, California

MISTÄ MUSEOT KERTOVAT?

Louvre, Pariisi

TAIDE ON KAIKKI! EVERYTHING IS ART!

on vapaamuotoinen, taiteeseen ja taiteen tekemiseen keskittynyt ryhmitty-mä, jossa on mukana vaihteleva määrä eri alojen taiteilijoita.

TaideOnKaikki! julkaisee tiedotetta noin kerran kuukaudessa. Mukana on haastatteluja, ajankohtaisia artikkeleita sekä tietoa alueen näyttelyistä.

Tiedotetta voi lähettää edelleen ja sen voi myös tilata osoitteesta:
info@taideseurat.fi

Ryhmän perustivat vuonna 2022
Ulla Maria Hoikkala
ulla.hoikkala@umh.fi
Tuija Uotila
tuikka.uotila@gmail.com

TaideOnKaikki! EverythingIsArt!

toivoo kommentteja
julkaisun sisällöstä.
Ajatuksia, ideoita, toiveita.
Ruusuja ja risuja.

Kirjoita kokemuksistasi
taiteen parissa?
Tekijänä ja kokijana.

Lähetä yhteystietosi
ja ajatuksesi:
info@taideseurat.fi.

Tule rohkeasti mukaan.

Ovatko museot vain pölyisiä varastoja?

Ulla Maria Hoikkala

Tässä tiedotteessa käsittelemme museoita ja niihin taltioitua historiaa eri puolilla maailmaa. Historia ei ole (pelkästään) siellä kaukana menneisyydessä, (vaan) historia on tässä ja nyt. Me kirjoitamme sitä itse joka päivä, kaikissa askareissamme.

Museoita on kutsuttu pölyisiksi ja tylsiksi paikoiksi, joissa pitää kulkea arvokkaasti ja hiljaa. Tästä muistutuksena oli taannoin Helsingissä erään koululuokan käynti Ateneumissa. Museon työntekijä kävi huomauttamassa lapsille, että ei saa puhua kovalla äänellä. Tämä herätti vilkasta keskustelua yleisössä.

Museo voi kuitenkin olla myös innostava, kiinnostava ja vuorovaikutteinen. Museo ei ole pelkästään rakennus tai vanha esine, se voi olla kokonainen alue esimerkiksi Petrassa, Jordaniassa. Tai se voi olla tie kuten legendaarinen Route 66 Yhdysvalloissa. Tie on museoitu ja se kulkee nelikaistaisen moottoritien rinnalla. Vaatimattomana, mutta täynnä muisto-

ja ja kokemuksia - ja edelleen ahkerasti ajettuna päästä päähän. Kuinka moni mies haluaakaan kokea tuon legendaarisen ajomatkan eritoten merkkipäivänä - vaikka viisikymppisenä.

Matkoilla ohjelmanumerona on usein museokäynti kaupungin taidemuseoissa. Omatoimisesti etsien ja opaskirjoja lukien voi löytää todellisia museoarteita, joita voi tutkia tuntikausia. Kuten Bratislavan linnakukkulan rinteillä oleva kello-museo. Vanhassa puutalossa, ties kuinka monessa natisevassa kerroksessa. Täynnä elettyä elämää - ja nykyelämän tärkeitä mittareita - kelloja.

Bratislavassa on myös oivallinen viinimuseo vanhan torin laidalla. Näkymätömissä raskaan puuoven takana ja harvojen käymänä. Oppaaksi saa hurmaavan vanhan rouvan, joka ei puhu sanaakaan muuta kuin omaa kieltään, mutta joka käsillään, ilmeillään ja eleillään kertoo museon ja sen esineiden tarinan. Lumoava kokemus.

Lusikkamuseo, suolasirotnimuseo, muovikassimuseo, nukkemuseo, pukumuseo, taidemuseo, kotiseutumuseo, vessanvedinmuseo, lasimuseo, Sissi-museo, palomuseo - lista on loputon ja kiinnostava. Miten kekseliäitä ihmiset ovatkaan taltioidessaan omaa ja perheensä historiaansa.

Olen vierailut kaikissa yllämainituissa museoissa - Yhdysvalloissa, Kanadassa, Bratislavassa, Suomessa, Ruotsissa, Portugalissa, Itävallassa, Sveitsissä. Jokaisessa maassa, jokaisessa kaupungissa on joku kiinnostava pikku museo. Se pitää vain löytää. Useimpiin niistä ei ole opasteita, joskus pelkkä hirsinen ovi hieman raollaan.

Avatkaa rohkeasti ovi historiaan. Havisuttakaa historian lehtiä ja ravistelkaa pölyt piintyneistä ajatuksistanne.

Ulla Maria Hoikkala

Lapset saa innostumaan museoista ja taiteesta osallistamalla heitä näyttelyyn, kuten tässä Chinese American Museumnin näyttelyssä Los Angelesissa.

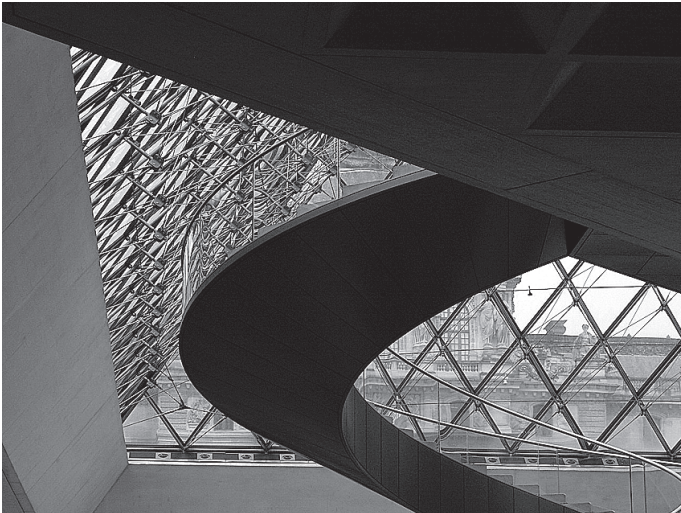
TAIDETRIVIA 9

TaideOnKaikki! jatkaa vuonna 2026 taide-triviaa. Esitämme kysymyksiä, joihin voitte yrittää vastata. Hauska tietokisa vaikka il-lanistujaisiin.

1. Kenen taiteilijan keskeisiä materiaaleja olivat huopa ja rasva??
2. Mitkä olivat nimeltään Jalmari Ruokokosken ja Tyko Sallisen vierekkäiset ateljeet?
3. Kenen kuvanveistäjän teoksia olivat mm. Lintu avaruudessa ja Nukkuva muusa?

4. Mikä oli abstraktin maalaustaiteen edelläkävijöihin kuuluneen parin Sonia ja Robert sukunimi?
5. Miksi kutsutaan maalausta, jossa värien sidosaineena on munankeltainen?
6. Hugo Simberg maalasi Haavoittuneesta enkelistä kaksi versiota. Ensimmäinen on Ateneumissa, entä toinen?

Oikeat vastaukset takasivulla.
© Kehvola Design Oy

Merikeskus Vellamo, Kotka

On suuri merkitys, miten museot houkuttelevat yleisöä tutustumaan arkkitehtuuriin, kokoelmiin - tai vaan nauttimaan miljööstä. Pelkkä avoin ovi ei riitä. Vaikka astuisi sisään, tulija täytyy kouttaa jatkamaan syvemmälle museon syövereihin ja lokeroihin. Monet museot ovat arkkitehtonisesti kiinnostavia sekä sisältä että ulkoa. Monissa museoissa on myös kiinnostava museokauppa ja kahvila täynnä herkkuja, ja niihin voi poiketa itsenäisinä kohteina tai osana museokäyntiä.

Keski-Euroopassa, ja myös Pohjois-Amerikassa, museoiden ympärillä on upeat puutarhat, joissa on usein esillä itsenäisiä teoksia, jotka eivät välttämättä liity sisällä oleviin näyttelyihin. Kuitenkin ne liittyvät museon henkeen, kulttuuriin ja ympäristöön.

Pasadenassa Kaliforniassa (411 W. Colorado Blvd.) Norton Simon museoa ympäröi Claude Monet'n maalausten reinkarnaatio - upea vehmas puutarha, jonka keskellä on lummelampi. Suomen museoilla on paljon opittavaa kansainvälisen mittapuun mukaisissa "sisäänheittäjissä". Pelkkä arkkitehtuuri ei riitä tuomaan asiakkaita, tarvitaan muutakin kuin suuret mainokset oven vieressä - joskin nekin ovat parempi kuin ei mitään.

Kotkan Merimuseo on kiinnostava sekä ulkoa että sisältä. Kiinnostava arkkitehtuuri kutsuu sisään, joskin sisäosa on näyttelyjen kannalta ehkä turhankin sokkeloinen.

Pariisin Louvren lasipyramidi on jo ikoninen ja tuskin on monia taiteen ystäviä, jotka eivät ole tästä sisäänheittäjästä kuulleet. Kun asuin Washington DC:ssä, kävin tutustumassa juuri avattuun Holocaust -museoon. Kaikille annettiin käteen "passi", jossa oli joku holocaustin kokenut henkilö. Passin avulla kuljit museon saleissa, sait lisätietoja ja kun poistuit kierroksen jälkeen, sait tietää selvisikö kyseinen passin omistaja hengissä. Vaikuttava, mutta samalla karmiva kokemus.

Bratislavan viinimuseon ovi oli valtavan paksu, tamminen ja raskas. Sisällä oli vanha viininpuristin, jota voit hypistellä ja jopa kokeilla. Kiinnostavaa saada tietoa, miten viniäkin voi valmistaa niin monella eri tavalla.

Kun kaupungit suunnittelevat museoidensa uudistusta ja remonttia, kannattaa panostaa myös sisääntulon houkuttavuuteen. Vain sillä kutsutaan kävijöitä sisään ilman kaupunkien suuria subventioita. Mieluusti olisin nähnyt Kouvolan kaupungin ottavan käyttöön silloisen yhteistyökumppanini Mikan ehdotuksen museon ilmeen piristämiseksi. Veljekset Armas ja Frank Reliikki olisivat kiertäneet alueella ja etsineet aluen arkeologisia kohteita - olihan toinen etsivä ja toinen arkeologi. Aika ei ollut kypsä joskin veljeksiä käytettiin muutaman kerran joissain yksittäisissä kohteissa. Nyt se on myöhäistä. Mutta pojat olisivat luoneet aivan uuden ilmeen koko museotoimelle ja pölyt olisivat taatusti kaikonneet mielestä ja herättäneet kiinnostuksen.

Armas ja Frank Reliikki

Mistä museot kertovat?

Ulla Maria Hoikkala

Historia ja kulttuuri eivät ole (pelkästään) siellä kaukana menneisyydessä, (vaan) historiaa tehdään tässä ja nyt. Me kirjoitamme sitä itse joka päivä, kaikissa askareissamme. Jokainen pienikin teko on uusi lehti historian helminauhassa. Sitä ihmetellään sitten joskus, kun meitä ei enää ole.

Museo ei ole pelkästään rakennus, jossa pölyiset esineet on aseteltu tyliin riveihin ihmisten ihmeteltäviksi. Se voi olla kuten legendaarinen Route 66 Yhdysvalloissa. Tie on museoitu ja se kulkee nelikaistaisen moottoritien rinnalla. Vaati-mattomana, mutta täynnä muistoja ja kokemuksia - ja edelleen ahkerasti ajettuna päästä päähän, kaikki 3 940 km. Sinne ei kuitenkaan "koukata" tuosta noin, vaan jotta pääset ajamaan, on varattava aika. Kuinka moni keski-ikäinen mies unelmoi-kaan ajavansa tuon ikonisen reitin merkki-päivänään - vaikka viisikymppisenä.

Joskus pitää matkustaa kauas nähdäkseen lähelle. Näin voi sanoa vaikkapa Kouvolan Kelttiin avatun Huilipenkki-reitin kohdalla. Vanhat, kunnostetut kirkonpenkit sijoitettiin lyhyen reitin varrelle ja kyltit opastavat ohikulkijoita istahtamaan ja katsomaan ympärilleen. Loistava idea, joka edistää kaupunkikulttuuria ja tekee Keltistä entistä merkittävämmän alueen kulttuurihistorian vaalijana.

Toinen hieno vierailukohde on Kouvola Koti- ja putkiradiomuseo, jonka kätkeistä löytyy sähköistä ja sähköistävää kulttuuria lähes aikojen alusta. Näistä molemmista on omat juttunsa tämän tiedotteen sivuilla.

Kouvola alueella on lukuisia pieniä paikallisia museoita, jotka ovat valitettavan usein jääneet taustalle. Taidemuseo Poikilo ja Kaupunginmuseo ovat lohkaisseet ison siivun näkyvyydestä, vaikka näin ei saisi olla. Pienet museot kertovat eletystä elämästä ja alueen kehityksestä, ne antavat hyvän näkymän alueen kerrokselliseen historiaan - mitä on ollut, mitä on nyt ja mihin olemme menossa. Yksi alueen ehdoton helmi on Kuusankosken Kotiseututalo, tunnetun suomalaisen arkkitehdin Lars Sonckin suunnittelema rakennus. Se seisoo suojeltuna Kuusankosken Kettumäellä, lähes unohdettuna.

Joskus tosin tuntuu, että emme ole menossa mihinkään vaan poljemme paikoillamme, uusien rakennettujen seinien suojassa ja kuuntelemme kaikuna jotain, mitä emme välttämättä ymmärrä.

Toivottavasti tässä tiedotteessa kerrottu Kouvola paikallismuseohanke tuo asiaan muutoksen.

Keltti saa oman "Stockan kellon"

Keltissä virtaa valtavasti historiaa, jota harva tuntee. Mutta aktiivisesti toimiva kyläyhdistys Keltin Nuoret ry (KeNu) aikoo saada asiaan muutoksen, joka etenee pienin mutta päättäväisin askelin.

Ensimmäinen askel on jo otettu, kun seura osti Kouvola kaupungilta vanhoja, käytöstä poistettuja puistonpenkkejä ja kunnosti ne yhteisölliseen käyttöön.

Syntyi sarja "Huilipenkkejä", jotka asetettiin vanhan hiekkatien varteen Kymen Paviljongilta eteenpäin 6-tien suuntaisesti. Huilipenkit ovat paikkoja, joissa kyläläiset ja myös muut ohikulkijat voivat lepuuttaa jalkojaan, kertoa muistojaan menneistä ajoista, muistella alueen historiaa ja näin viedä sitä eteenpäin. Huilipenkille voi tehdä treffit kavereiden kanssa - ne ovat siis Keltin oma "Stockan kello" jonka alla Helsingin nuoret ovat tavanneet toisiaan vuosikymmeniä.

Lauantaina 13.6.2026 Huilipenkit otettiin käyttöön ja avajaisjuhlien kunniavieraana oli Keltin kylänvanhin Terttu Kailio 95 v.

Tarkoituksena on tulevaisuudessa pystyttää reitin varrelle historiatauluja, jotka kertovat Keltin historian moninaisista, kerroksellisista vaiheista.

**"Täs sulle huilipenkki.
Istaha siin vähäks aikaa
levähtämää ja maisemii
kattomaa."**

Keltin kylä on osallistunut Kaakon kukkivat kylät -hankkeeseen. Kylän raitin vieraslajeja on talkoiltu pois ja tilalle on istutettu luonnonniittyjä.

Tämän projektin aikana syntyi idea Keltin huilipenkeistä, joilla kyläläiset ja muutkin lenkkeilijät voivat hetken istahtaa ja ihaila samalla maalaismaisemaa ja vaihtaa kuulumisia.

Penkkien käyttöönottoa juhlistivat Kymenlaakson kylät ry:n toiminnanjohtaja Elina Seppänen. Penkillä myös kyläyhdistyksen aktiivi Heikki Arvila vierellä kylänvanhin Terttu Kailio. Takarivissä Päivi Saarinen, Leena Vesala ja Mikko Virtala. Kameran takana toinen kyläaktiivi Annikki Arvila.

Heikki Arvila pystyttää Olet kukkivassa kylässä -kylttiä.

Keltissä virtaa historia

Kymijoki antaa jokivartensa asukkaille ja kaupungeille valtavat mahdollisuudet hyödyntää historiaa ja luontoa. Valitettavan vähän joen mahdollisuuksia on hyödynnetty teollisuuden hyötykäyttöä lukuunottamatta.

Keltin kylällä Kuusankoskella on pitkä historia. Se on teiden risteyskohta ja Kymijoki virtaa vuolaana sen halki. Väylät ovat tuoneet ja vieneet ihmisiä kautta aikojen - ja tekevät näin yhä edelleen.

"Eletään 2. ja 3. vuosituhannen vaihdetta jKr. Suur-Kouvola on alistanut hallintansa Pohjois-Kymenlaakson... mutta ei sentään aivan kokonaan. Pieni kylällinen Kelttiläisiä elelee omaa rauhallista elämäänsä Kymijoen läntisellä rannalla Kuusankosken, Kouvolan, Elimäen ja Iitin kuntien välissä 6- ja 365-teiden halkoessa kylän peltoaukeita ja Kymijoen virratessa mahdollavana Salpausselkään puhkaisemassaan koskisessa uomassa."

Näin kuvataan Keltin kylää Keltin Nuoret ry:n verkkosivustolla. Aktiivinen nuorisoseura ja kyläyhdistys tekee tänä päivänä harvinaista talkootyötä säilyttääkseen ja viedäkseen kylän historiaa edelleen jälkipolville.

Muutama vuosi sitten KeNu pelasti palan suomalaista historiaa rakentamalla uudelleen vanhan myllytuvan, jonka vuolas virta ja myrsky repivät paikoiltaan 1860-luvulla. Myllytupa on nyt aktiivisessa käytössä Kymijoen rannalla ja siellä järjestetään erilaisia perinnetapahtumia.

Kymijoen varrella Keltissä on Kymen Paviljonki, jonka paikalla on ollut aikoinaan kievari. Vuonna 2010 Keltin Nuoret aloitti Keltissä virtaa -tapahtumasarjan, joka keskittyy vuosittain eri teemaan. Ensimmäisenä oli historia, sitten laulu ja nyt 14.6.2014 on vuorossa Keltissä virtaa taide. Erityisesti ohjelma on suunnattu lapsille, ja luvassa on mm. lasten taidepaja ja seinämaalaustyöpaja.

Keltin Myllytupa Kymijoen rannassa.

Lisää tietoa Keltin ympäristön historiasta ja tapahtumista:

<http://www.keltti.net/myllytupa/>
www.keltti.net

Keltin Nuoret järjestää Kymen Paviljongilla ja sen ympäristössä erilaisia tapahtumia. Tässä vuonna 2014 järjestetyn Keltissä virtaa historia -tapahtuman aikana lasten ohjatusti toteutettu muraali.

Paikallismuseot näkyviksi

Emilia Kärkäs

Markkinointi- ja viestintäassistentti
POIKILO-museot

Kouvolassa käynnistyi kesällä hanke, joka tähtää paikallismuseoiden esilletuontiin ja kävijäkunnan lisäämiseen. Maakuntamatkailu on nostanut suosiota viime vuosina ja vierailijoita halutaan houkutella enemmän paikallisen kulttuurin pariin.

Usein mielenkiintoisia kohteita löytyy jo aivan kotinurkilta. Kouvolan seudulla on moninainen tarjonta paikallismuseoita, mutta usein haasteeksi tulee tiedonpuute ja löydettävyyks. Kesäisin paikallismuseoista löytyy yllättävän paljon tapahtumia sekä tekemistä perinteisen museoinnin rinnalle

PIENOISRAUTATIEMUSEO

Useampiin museoihin matkataan jo kauppaakin, kuten Kouvolan keskustassa sijaitsevaan Pienoisrautatiemuseoon, joka on monelle harrastajalle suosittu paikka. Museo tarjoaa kuitenkin aivan kaikenlaisille vierailijoille ihmeteltävää ja ihasteltavaa. Samassa tilassa toimii myös hurmaava kahvila Onkapannu, jossa voi helposti piipahda herkuttelemassa.

RANTA-PUKIN KIEVARIMUSEO

Anjalasta taas löytyy Ranta-Pukin Kievari-museon, joka johdattaa kävijän vanhan ajan matkantekoon ja majataloarkeen. Kievari-museon pihapiirissä järjestetään myös kesäisin tapahtumia sekä sisältä löydät Mika Honkalinnan Suo siellä-näyttelyn.

SUOMEN PUOTIMUSEO

Kouvolasta löytyy useita uniikkeja erikoismuseoita kuten Suomen Puotimuseo Valkealassa, jonka pihapiiristä löytää myös vanhan käräjätalon, lasten puodin, aittanäyttelyt, pienoisautonäyttelyn sekä ke-säteatterin. Puotimuseossa matkustetaan 1900-luvun eri aikakausina toimineisiin kauppoihin ja puoteihin.

KOTI- JA PUTKIRADIOMUSEO

Kouvolan museokorttelista löytyy puolestaan Sotilasradio- ja Radiomuseo, jossa päästään seuraamaan radion teknistä kehitystä vuosikymmenten ajalta sekä Kotimuseo, jossa voit kävellä eri aikakausien läpi 20-luvusta 60-lukuun ja tarkastelemassa kodin eri teknisiä apuvälineitä kuten esimerkiksi radioita, levysoittimia ja puhelimia aikakausiin teemoitetuissa huoneissa.

ELIMÄEN KOTISEUTUMUSEO

Kotimuseot ovat oiva tapa sukeltaa menneisyyden arkeen ja vanhaan arkkitehtuuriin. Elimäellä sijaitsevassa Elimäen kotiseutumuseossa on entisajan rakennuksia, joiden sisälle piiloutuu paljon historiaa, kalusteita, työkaluja, vaatteita sekä tarinoita. Ohessa toimii myös levähdyspaikka, vaikka eväsretkelle sekä suloinen kirpputori ja pieni opetustaulunäyttely.

UTIN ILMAKILTA

Paikallismuseokokonaisuudesta löytyy Kymenlaakson sekä Kouvolan historiasta kertovia paikkoja kuten kylämuseot sekä sotahistorialliset kohteet. Ryhmille varauksesta suunnatussa Utin Ilmakillassa tutustutaan lentämisen historiaan ja syvennyttään Suomen sotahistoriaan ilmailun kautta. Museon lisäksi alueella on useampi muistomerkki sekä vanha 40-luvun Messerschmitt-lentokone.

POIKILOMUSEOT

Varuskuntakatu 11, 45100 Kouvola
 poikilo@kouvola.fi
 Avoinna ti-pe klo 11–18, la-su klo 12–17

KETTUMÄEN KOTISEUTUTALO

Kuusankoskella on jo arkkitehtonisesti-kin arvostettava Kettumäen Kotiseututalo, joka on Lars Sonckin suunnittelema. Kotiseututalolla on kesäaikana kuukausittain vaihtuva näyttely sekä historiallinen luokahuone ja upeat näkymät Kuusankosken ylle.

JOKELAN VANHA MYLLY

Monissa Kouvolan paikallismuseoissa näkyy vahvasti teollisuusperintö, joka on ollut keskeinen osa Kouvolan historiaa, kuten myllyt ja rautatiehistoria. Valkealan Jokelassa sijaitsee tänä vuonna museoksi avattu Jokelan Vanha Mylly, josta löydät myllyn historiaa sekä kaksi näyttelyä. Myllyltä löytyy myös laavu kesäpäivän vietto varten sekä luontoreittejä, unohtamatta upeaa sijaintia kuohuvan kosken vieressä.

Useassa museossa toimii kesäkahvila sekä lahjatavarapuoti. Museot ovat helposti lähestyttäviä ja ne sopivat perheille, harrastajille, historiaintoilijoille sekä paikallisille että ulkopaikkakuntalaisille turisteille ja tutkijoille. Vierailu tukee myös paikallista kulttuuria, kulttuuriperinnön ylläpitoa ja vapaaehtoistyötä sekä monet kohteista ovat pääsymaksuttomia. Kouvolan paikallismuseot ovat ihastuttavia, yhteisöllisiä, eläviä, tapahtumarikkaita ja tarinallisia paikkoja, jotka sopivat täydellisesti kesän matkakohteeksi!

PUOLAKAN TALOMUSEO

Kouvolan kylässä sijaitseva Puolakan talomuseo on historiallisesti arvokkaalla muinaismuistoalueella, Kymijoen rannalla vanhan Haminan tien varressa. Talomuseolla järjestetään paljon tapahtumia ja se toimii kylän yhdistysten kokoontumispaikkana.

Museoiden aukiolot, tapahtumat, tiedot:

Elimäen Kotiseutumuseo

Alppiruusuntie 98, Elimäki, FI 47200
 Avoinna 2.8.2026 saakka
 pe, la, su klo 12:00–17:00.

Myllymuseo

Myllypadontie 6, 45360 Valkeala
 Avoinna lauantaisin klo 12–15 elokuun loppuun saakka, muina aikoina tilauksesta.

Ohjelmaa:

- Elovalkeat 2026 avajaiset Jokelan Vanhalla Myllyllä 24.7.2026 klo 18–20. Ilmainen sisäänpääsy. Kahvit ilmaiseksi 100 ensimmäiselle.
- Lauluilta 30.7. klo 18. Laulattajana Aila Laamanen. Kahvila auki. Arpajaiset.
- Soitujen Yö 15.8. klo 20. Kokoonnutaan kriikunalehtoon lyhtyjen kera. Koristellaan puisto lyhdyillä ja voit tuoda omia lyhtyjä mukasi. Makkaratulet yhdistyksen puolesta. Säävaraus.

Pienoisrautatiemuseo

Asemakatu 2 C, 45100 Kouvola
 Avoinna 6.9.2026 saakka
 ti – su klo 10–16

Puolakan talomuseo

Museonmutka 31, Kouvola, FI 45100
 Purjelaiva Vivanin risteily la 4.7.2026

Tiedustelut ja ilmoittautumiset:

sepevanhanen.vivan@gmail.com, hinta 50 €

- Wanhan Ajan Markkinat la 18.7.2026 klo 10–13 Puolakan talomuseolla
- Haitarimusiikkia klo 10.00, Taikuri Janne Mustonen klo 11.00 esitystä tukee Keskusta-alueen aluetoimikunta, Kansanoopperakuoro klo 12.00.

Yhteistyössä mukana Kouvolan kylvän Eränkävijät ry

- Rantailta Kouvolan kylvän laavulla ke 5.8.2026 klo 18
- yhteislaulua, makkaraa ja kahvia

Puotimuseo

Vanhatie 22, 45370 Valkeala, Kouvola
 Avoinna 6.8.2026 saakka, ke-pe klo 12–18, la-su klo 12–15

Radiomuseo

Pajaraitti 1, 45100 Kouvola
 Avoinna 9.8. saakka
 ke-pe klo 12–18,
 lauantai ja sunnuntai klo 12–16

Ranta-Pukin Kievarimuseo

Kymijoen tie 42, 46910 Anjala
 Avoinna kesällä tiistaisin klo 9–12 ja sunnuntaisin klo 12–16

- Yhteislauluilta 14.7. klo 18, Anjalankosken seurakunta
- Suvi-illan konsertti 26.7. klo 18, Jouni Sjöblom, seitsemän hengen bändi ja lauluja Kymijoen ja historiallisista tapahtumista
- Ranta-Pukin Kymijokipäivä klo 12–15. Ohjelmaa lapsille. Kahvio ja museo auki.
- Köyri 5.10. klo 18. Euroopan kulttuurirympäristöpäivän tapahtuma.

Utin Ilmakilta

Auki tilauksesta

- UtiR perinnetilassa avoimet ovet 22.8.2026 klo 13–16. Utin kiltatalossa Utti 100 v historianäyttely. Lisäksi Utti aukiolla muistomerkeillä esittelyä myös mm. Messerschmitt Bf 109.

Paul Getty Center, Los Angeles California

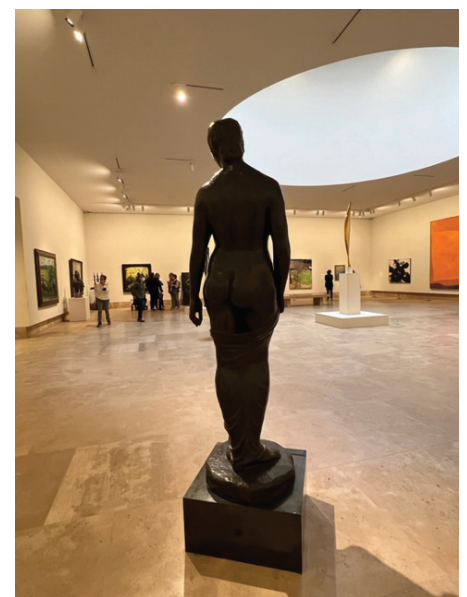
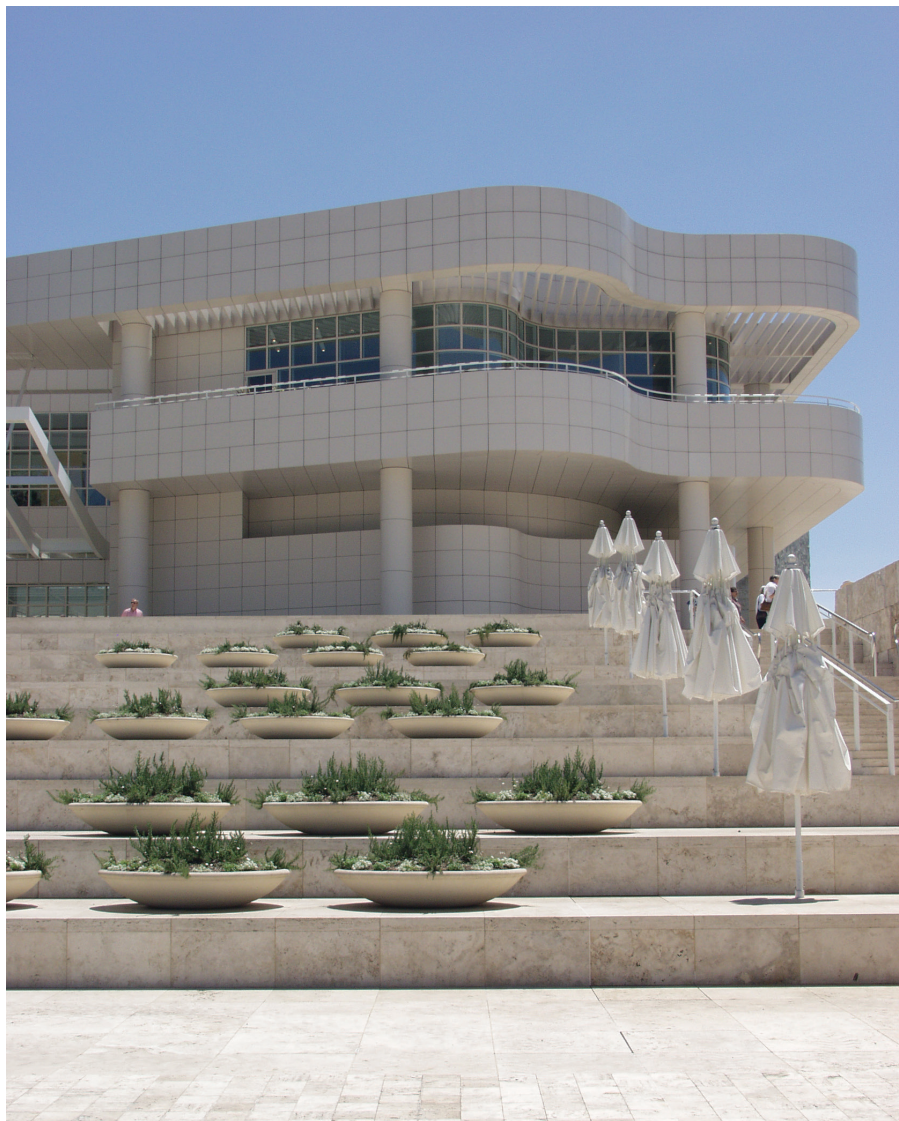
Paul Getty Villan perusti liikemies ja taiteen keräilijä J. Paul Getty (1892–1976) vuonna 1953. Getty piti taiteita ja kulttuuria sivistyksen mittana ja Getty Villa Museumiin rakennettiin antiikin Kreikan ja Rooman taidearteita esittelevä kokonaisuus.

Tänä päivänä Paul Getty Villa Trust on yksi tämän päivän laajimmista kulttuuri- ja filantrofisista instituutioista, joka on keskittynyt visuaaliseen taiteeseen ja taiteen opetukseen sekä maailman taiteellisen perinnön säilyttämiseen ja esittämiseen.

Keskuksessa on Getty Museo, kirjasto, tutkimuskeskus, Getty Säätiö ja Getty konservointilaitos.

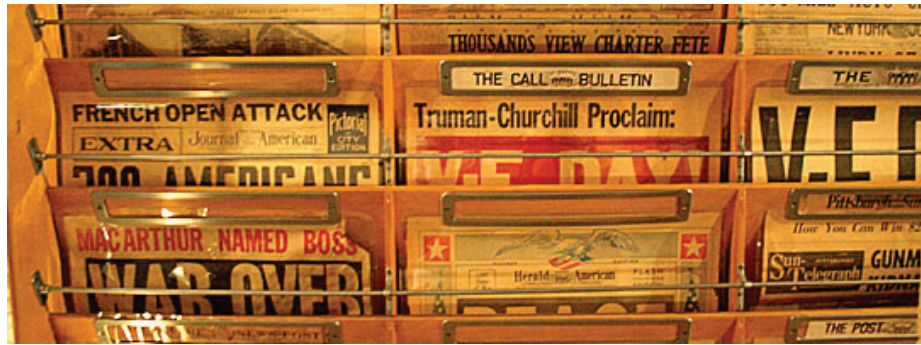
Getty Centerin kokoelmissa on yli 125 000 esinettä. Alueella on kasvitieteellinen puutarha, jossa on lähes 1000 kasvilajia. Alueella vierailee vuosittain noin 9 miljoonaa kävijää.

Getty Centerin laajennus aloitettiin 1987 Santa Monican vuoriston rinteillä arkkitehti Richard Meierin johdolla. Robert Irwin valittiin suunnittelemaan ja luomaan keskuspuutarhan.

Mistä museot kertovat?

Valta luo tietoa - vai oliko se päinvastoin? William Hearst Museo, San Francisco California

Myös lehtiä - tai ehkä ennemminkin lehtien valmistusmenetelmiä - museoidaan ja näin säilötään päiväkohtaisia tapahtumia myöhemmille sukupolville. Helsingissä sijaitseva Päivälehtien museo keskittyy päivälehtien historiaan ja kehitykseen. Se tarjoaa näytteilyitä, esineitä ja tietoa päivälehtien toiminnasta, julkaisuhistoriasta, tärkeistä tapahtumista ja muista niihin liittyvistä aiheista. Museo voi myös esitellä vanhoja painokoneita, tulostusmenetelmiä ja muita päivälehtien tuotantoon liittyviä tekniikoita.

Paikallislehdet ovat taltioineet aiemmin omiin arkistoihinsa lehden historiaa ja ilmestyneitä numeroita. Kun paikallislehdet on nyt kuristettu lähes olemattomiin, näiden arkistojen kohtalosta ei ole useinkaan tietoa. Joissakin tapauksissa lehtiä on ehditty digitoida ja arkistoida paikallismuseoihin, mutta tästäkään ei ole varmuutta.

Kannattaa siis käväistä Päivälehtien museossa tai oman lehensä arkistossa tutustumassa siihen, miten tiedonvälitys omalla kotiseudulla on muuttunut vaikkapa omana elinaikana.

Tiedonvälitystä Citizen Kanestä
Silvio Berlusconiin

Aikansa amerikkalainen mediamoguli William Randolph Hearst (1863 – 1951) aloitti uransa isänsä ostamassa San Francisco Examiner -lehdessä ja kasvatti imperiuminsa kokoa. Viime kädessä hänen omistukseensa oli 28 päivälehteä, elokuvastudio, radioasemia ja 13 aikakauslehteä.

Hearst asui hulpeassa linnassaan "La Casa Grande" San Franciscossa ja Los Angelesin puolivälissä ja viihtyi siellä korkea-arvoisia vieraitaan, joka oli hänen

kotinsa myös museo, jossa oli tuhansia taide-esineitä ja muun muassa hänen julkaisemiensa lehtien historiaa. Vieraina nähtiin tuolloin muun muassa Presidentti Calvin Coolidge, Winston Churchill, George Bernard Shaw, Charlie Chaplin sekä joukko liikemiehiä ja julkaisualan merkkihenkilöitä.

Rakennukset on suunnitellut arkkitehti Julia Morgan vuosien 1919 ja 1947 välillä lehtimagnaatti William Randolph Hearstille, joka kuoli 1951. Vuonna 1957 Hearst Corporation lahjoitti kiinteistön Kalifornian osavaltiolle, mistä alkaen sitä on ylläpidetty nimikkeellä state historic park, ja yleisöllä on pääsy tutustumaan alueeseen ja sen huomattaviin taide- ja antiikkikokoelmiin.

Tilassa järjestetään eri pituisia yleisökiertoja, joissa tutustutaan muun muassa Hearstin valtavaan kirjastoon, ruokailutilaan ja Hearstin henkilökohdattaiseen makuuhuoneeseen. Säätiö järjestää myös ns. "aikalaiskokemuksia", joissa vieraat pukeutuvat aikakauden hengen mukaisesti ja osallistuvat keskustelutilaisuuksiin sekä esimerkiksi teetehkiin.

Tilalla vierailee vuosittain yli miljoona turistia.

Tiedonvälitys 2000-luvulla on räjähdysmäisesti kasvanut. Tietoa tulee yhä

useamman kanavan kautta, mutta kuinka on käynyt tiedon sisällön?

Kasvun myötä tiedonvälitys on muuttunut. Vaikka tiedon määrä on lisääntynyt, valikoima on kaventunut. Kun tieto keskittyy samoihin käsiin, valtapiramidin huippu hallitsee koko mediakenttää ja näin tiedon monipuolisuus on kokenut kolauksen. Tämä on pantu merkille myös tämän päivän Suomessa, jossa mediakenttä on kaventunut huomattavasti.

Ilmiönä tämä ei ole uusi, sillä näin on ollut kautta tiedonvälityksen historian. Maailmanhistorian ehkä arvostetuin elokuva on ollut Citizen Kane, joka perustuu mediamoguli William Randolph Hearstin elämään 1900-luvun alkupuolella. Mediakeisari hallitsi koko sen aikaista mediakenttää ja halusi lisää valtaa. Totuus on usein taruakin ihmeellisempää.

Tämän päivän Euroopassa vastaavalaista on voitu seurata esimerkiksi Italiasa, jossa entinen pääministeri Silvio Berlusconi kahmi tiedotusvälineiden omistuksia omiin käsiinsä. Valta luo tietoa - vai oliko se päinvastoin?

Historia siis toistaa tässäkin itseään. Kuinka moni näistä mediamoguleista on edelleen täällä kertomassa valtavista valloituksistaan muuten, kuin videon välityksellä. Tai Hears Citizen Kanen roolissa.

Jäämme siis mielenkiinnolla odottamaan toteutuuko jo pitkään puhuttu todellisuus, jossa printtilehdet katoavat ja tiedonvälitys siirtyy nettiin.

Jos näin käy, voimme aina vierailla päivälehtien museoissa katsomassa, millaista tiedonvälitys oli, kun paperi oli vielä olemassa.

Jos haluaa tietää enemmän William Randolph Hearstin elämästä, kannattaa katsoa Citizen Kane, jossa Orson Welles näyttelee mediamoguli Hearstiä.

Mistä museot kertovat?**Petteri Punakuono ja Los Angelesin Enkeli**

Gene Autry oli B-luokan filmitähti, mutta A-luokan ihminen. Hän oli elokuvien laulava cowboy, mutta myös paljon muuta - säveltäjä, liikemies, mediamoguli ja hyväntekijä.

Gene Autry teki mittavan ja menestyksekkään elämäntyön niin monella alueella, että pelkkä ajatus hengästyttää. Laulava ja kitaraa soittava lehmipoika elokuvassa oli vain yksi monista hatuista, joita hän käytti. Hän aloitti uransa esiintymällä toisen luokan elokuvissa ja kuoli 91-vuotiaana multimiljonäärinä vuonna 1998. Kuten eräs hänen aikalaisistaan Patt Buttram totesi - "Ennen Autry ratsasti auringonlaskuun, nyt hän omistaa sen".

Kitara kädessä ja laulu mielessä

Gene Autry on itse sanonut, että kitara kädessä hän on eniten oma itsensä. Sitä ei ole vaikea uskoa, kun katsoo vaikuttavaa listaa hänen esityksistään. Hän on säveltänyt ja levyttänyt satoja kappaleita, jotka ovat tehneet hänestä musiikin ja radion supertähden.

Monet country ja western -musiikkia levyttäneet tähdet ovat saaneet vaikutteita Gene Autrylta - Vince Gill, Glen Campbell, Johnny Cash, Willie Nelson... Muusikko George Jones on todennut, että vaikka hänellä on ollut kalliita merkkikitavaroita lukuisia uransa aikana, Gene Autryn lapsille suunnittelema malli on ollut hänelle rakkain.

Kuinka moni tietää, että Gene Autry levytti vuonna 1949 tänä päivänä kaikille tutun joululaulun Petteri Punakuono. Jo

vuonna 1951 levyä myytiin 2.5 miljoonaa kappaletta! Ja joka joulua vielä tänä päivänä laulu soi satoja ja satoja kertoja radiossa, televisiossa, levyllä...

Tuntuu hyvältä ajatella, että tänä kerta-käyttökulttuurin aikana löytyy vielä jotain, joka säilyy vuodesta toiseen.

Pettämätön businessvainu

Kun Gene Autryn ura elokuvissa ratsasti auringonlaskuun, hän aloitti uuden uran liikemiehenä. Hän osti maatiloja, hotelleja, radio- ja televisioasemia ympäri Yhdysvaltoja. Hän omisti myös Los Angeles Angels -baseballjoukkueen.

Aika ajoin hän esiintyi yleisölle rodeoesityksissä ympäri maata. Vuosien myötä hänelle tuli alkoholiongelma, joka vaikutti hänen esityksiinsä. Mutta sekään ei tuntunut häiritsevän faneja - he rakastivat tuota pientä, pehmeällä äänellä laulavaa miestä, joka taituroi hevosen selässä.

Lisensituotteiden pioneeri

Pettämättömän liikemiesvainunsa ansiosta Autry kehitti satoja tuotteita, joita alettiin valmistaa lisenssillä. Autry oli näin lisensoitujen tuotteiden pioneeri, joka ymmärsi jo 1940-luvulla, miten raha pannaan kiertämään. Tuotteiden joukossa oli kitaroita, vaatteita, polkupyöriä - mitä moninaisimpia tavaroita lapsille ja aikuisille.

Osa Autryn menestyksestä liikemiehenä juontaa juurensa hänen tapaansa käsitellä yleisöä. Hänelle fanit olivat tärkeitä, he olivat perusta hänen menestykselleen. Niinpä hän kohteli heitä hyvin - ja he kohtelivat häntä hyvin. Nuoret naiset tulivat

äideiksi ja ostivat lapsilleen Autry-tuotteita. He katsoivat tv-ohjelmia ja kuuntelivat radiota.

Autrya kutsutaan myös nimellä "corporate cowboy" osoittamaan hänen pettämätöntä businessvainuaan. Autryn läheinen ystävä ja näyttelijäkollega Smiley Burnette onkin todennut, että "aina kun susi tuli Autryn ovelle, hänelle jäi susiturkki".

Autryn pettämätöntä liikemiesvainua osoitti myös se, että hänen elokuvansa oli nimetty samalla nimellä, kuin samoihin aikoihin ilmestynyt levy.

Viisi tähteä Hollywoodissa

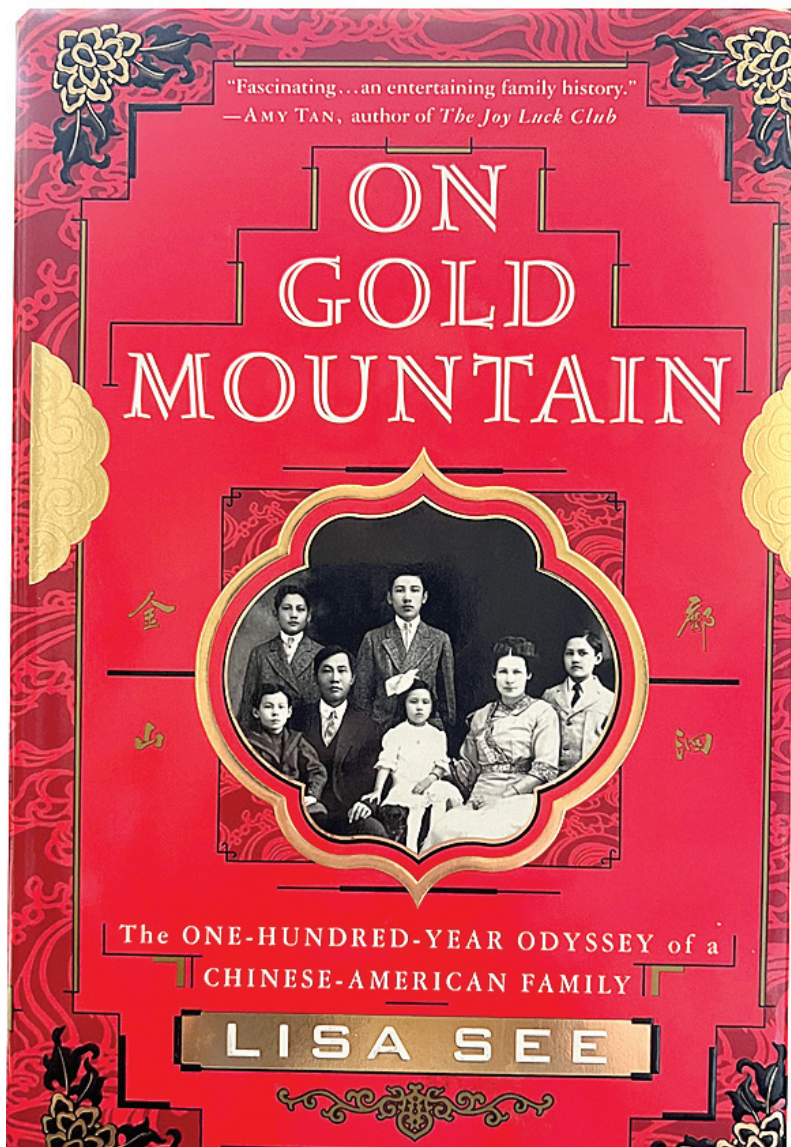
Gene Autry on tähti, joka on saanut viisi tähteä Hollywoodin Walk of Fame -kadulle - elokuvista, musiikista, radiosta, televisiosta ja esiintymisistä elävän yleisön edessä.

Gene Autry sivusi elämässään myös Suomea, vaikka kovin moni sitä ei tiedäkään. Hän kanto huolta suomalaisten sodanjälkeisestä elämästä. Niinpä hän organisoi hyväntekeväisyyskeräyksiä elokuviaan esittävien teattereiden aulassa. Keräysten tuotto lähetettiin Suomeen käytettäväksi mm. sotakorvausten maksamiseen.

Los Angelesin Gene Autry Museum of the American West avasi näyttelyn, joka oli kokonaisuudessaan omistettu Gene Autrylle. Soveliasta siinäkin mielessä, että Autry oli päätekiä museota perustettaessa. Näyttelyyn oli koottu viisi osastoa Autryn elämän eri osa-alueilta. Näyttelyä varten käytiin läpi yli 20.000 esinettä, joista valittiin 350. Lisäksi esillä oli lukuisia määrä valokuvia ja lehtileikkeitä, jotka valaisivat Autryn monivivahteista elämää ja uraa.

Mistä museot kertovat? Historia kuuluu kaikille! FT Päivi Hoikkala

Historia—mitä se merkitsee nykyihmisen elämässä? Useimmat meistä eivät ajattele historiallisesti. Päinvastoin, ajatuksemme kohdistuvat nykyhetkeen ja tulevaisuuteen. Meille on paljon ajankohtaisempaa yrittää selvittää päivittäisistä haasteista kuin keskittyä menneisiin tapahtumiin. Useimmat meistä eivät myöskään ole kiinnostuneita historiasta. Sehän koostuu vain kuolleitten ihmisten nimistä ja vuosiluvuista! Kouluaikoina pänttäsimme näitä nimiä ja vuosilukuja päähämme. Kun koe oli ohi, unohdimme autuaallisesti ne kaikki.

Olen nyt opettanut Yhdysvaltain historiaa amerikkalaisille yliopisto-opiskelijoille 30 vuoden ajan. Yleisöni koostuu enimmäkseen 18-20-vuotiaista nuorista, joiden katseet ovat suunnattuina tulevaisuuteen. Ajatukset ovat täynnä suuria suunnitelmia ja mahdollisuuksia. Näissä ajatuksissa ei ole tilaa menneisyydelle.

Heille menneisyys on litania kuolleitten ihmisten nimiä, vuosilukuja ja tapahtumia, joilla on hyvin vähän – jos mitään – tekemistä heidän tulevaisuutensa kanssa. Minun tehtäväni on luoda merkitystä näille vuosiluvuille ja nimille – osoittaa oppilaileni, että historialla on itse asiassa hyvin paljon tekemistä heidän nykyisyytensä ja tulevaisuutensa kanssa.

Minun tehtäväni on hengittää elämää menneisyyteen.

Mutta miten voimme saada historian eläväksi nuorille ihmisille? Miten voimme luoda sille merkitystä? Kun olin itse nuori teini-ikäinen, ahmin Grimbergin *Kansojen Historiaa* aamun pikkutunneille. Grimberg sai historian elämään kertomalla tarinoita. Muistan elävästi tarinan ensimmäisestä tunnetusta lakosta maailmanhistoriassa, kun Egyptin pyramideilla työskennelleet orjat protestoivat leivän huonoa laatua.

Grimberg kertoi myös Egyptin prinseistä sekä saduista ja taruista, joita he kuuntelivat pieninä lapsina. Nämä tarinat saivat historian elämään minulle yhdistämällä suuret tapahtumat pienten ihmisten elämään. Minäkin rakastin satuja ja taruja, ihan kuin Egyptin prinssit!

Historia on osa meidän kaikkien elämää. Keskustelkaapa joskus isovanhempienne kanssa ja kyselkää heidän kokemuksistaan, kun he olivat nuoria! Nämä tarinat avaavat ovia aivan erilaiseen historian maailmaan kuin koulukirjat. Ne kertovat siitä, miten poliittiset olot ja talousmuutokset vaikuttavat tavallisten ihmisten elämään.

Historia ei suinkaan kuulu vain rikkaille ja kuuluisille eikä historian kirjoituksen tarvitse välttämättä olla kuivaa. Käyttämällä näitä perusihmisten tarinoita historian kirjoittajat voivat luoda mielikuvia menneisyydestä, jotka yhdistävät entisen ajan meidän jokapäiväiseen elämäämme.

Museot ovat myös tapa luoda historialle sisältöä, johon nykyajan ihmiset voivat samastua. Yhdysvalloissa tämä lähestymistapa on hyvin yleinen. Museot käsittelevät suuria historiallisia tapahtumia yksityisten ihmisten ja perheitten perspektiivistä.

Esimerkkinä voin mainita Autry Museum of Western Heritage –museon (nykyisin Autry National Center, Museum of the American West http://www.autrynationalcenter.org/index_gp.php) näyttelyn *On Gold Mountain* 1990-luvulta. Tämä näyttely perustui Lisa Seen samannimiseen kirjaan, joka kertoo hänen perheensä tarinan 1800-luvun Kiinasta nykypäivän Kaliforniaan. Sekä kirja että näyttely olivat yleisön suosikkeja. Kumpikin auttoi nykypäivän amerikkalaisia ymmärtämään historian monimutkaisia tapahtumia yhden perheen kokemuksien kautta.

Omassa opetustyössäni käytän samaa lähestymistapaa menneisyyteen. Kerron oppilaille tarinoita yksityisten ihmisten näkökulmasta. Haluan, että he näkevät itsensä historian osana. Mukana on naisia ja miehiä, rikkaita ja köyhiä, eri kansojen kokemuksia. Koska oppilaat tulevat eri kulttuureista, on tärkeää että heidän tarinansa ovat edustettuina. Kiinalaisten siirtolaisten kokemukset USA:ssa ovat toisenlaisia kuin suomalaisten ja toisaalta heidän kokemuksensa heijastavat myös koko maan historiaa.

Historia kuuluu meille kaikille!

Postmodernismin helmi

Ulla Maria Hoikkala

(Julkaistu aiemmin toisinaan *oen.fi* -verkkolehdessä vuonna 2014)

joka tarjoaa sekä korkeista kattoikkunoista lankeavaa luonnonvaloa että kohdenettua keinovaloa.

Taidemuseon tila on polveilevan vaihteleva. Eri tasossa olevissa nurkkauksissa ja kerroksissa voi olla esillä vaikka neljä eri näyttelyä. Toisiaan tukien tai täysin eri maailmoista. Valoja, varjoja, kimallusta, synkkyyttä, perinteistä, modernia, kuvataidetta ja veistoksia sulassa sovussa.

Tilan monimuotoisuus mahdollistaa myös saman taiteilijan eri tyyli- ja näytettävien sijoittelun. Näin oli tehty esimerkiksi Laila Pullisen 80-vuotisjuhlanäyttelyssä, jossa esillä oli massiivisia pronssiveistoksia, pieniä veistoksia, grafiikkaa, tekstiilejä ja esittäviä veistoksia.

Taidemuseon ylätasolla on pieni galleria, jossa voi esitellä intiimejäkin näyttelyjä.

Täytyykö museon olla pölyinen ja hämärä? Voiko moderni rakennus toimia taiteen kehyksenä?

Museon tehtävänä on tuoda esiin elämää - elettyä, nykyistä, tulevaa - kuvien ja taideteosten muodossa. Elämä on mielenkiintoinen ja muuttuva prosessi, josta riittää ammennettavaa ja tallennettavaa tuleville ja taas tuleville polville. Parhaimmillaan museo on energinen, aktiivinen, mieliinpainuva kokemus ja elämys siellä kävijöille. Se herättää muistijäljen, joka palaa mieleen ja jota kerrotaan eteenpäin.

Kouvolan Taidemuseota ympäröivät kuiskaavat puut, suhisevat ruusupensaat ja ajan patinoimat rakennukset. Ne muodostavat kulttuurihistoriallisen miljööön Kouvolan Museokorttelin, jonka keskelle on asettunut Suomen upeimmaksi postmodernistiksi rakennukseksi tituleerattu Kouvola-talo. Sen suojissa pitää majaa Kouvolan Taidemuseo POIKILO. Arkkitehti Erkki Valovirta suunnitteli Kouvola-talon 1980-luvulla. Rakennus toteutettiin kahdessa vaiheessa ja lopullisesti se valmistui 1987.

Kulttuuriko tylsää? Ainakin kulttuuri-talo itsessään on kiinnostava. Siinä on 84 kulmaa, jotka antavat talolle eri ilmeen kaikkiin neljään tuuleen. Rakennusvaiheessa kustannuksia ei säästetty. Niinpä taloa suojaa kuparikatto ja kaikki metalliset yksityiskohdat talon sisällä ovat messinkiä - helat, rutilät, ovet, lukkopesät, ruuvit on suunniteltu tilaan soveltuviksi.

Vuosien saatossa aika on tehnyt tehtävänsä ja talossa on tehty mittavia remont-

teja, joissa vuotava katto kunnostettiin ja talon suojiin rakennettiin tilat myös kaupunginmuseolle. Taloudellisesti vaikeana aikana kaupunki on kiristänyt kukkaron nyörejiään ja valitettavasti yksi säästökoh-teista on juuri kulttuurihistoriallinen miljöö joutunut vasaran alle. Museokorttelin pienet museot on suljettu.

Valon ja varjon leikki

Kouvola-talon helmeiksi on tituleerattu Kouvolan Taidemuseota. Valoisa, hämärä, yllättävä, kiinnostava, monessa tasossa oleva tila, joka mahdollistaa monimuotoisten ja kerroksisten näyttelyiden järjestämisen. Tilasta löytyy kaarevuutta, korkeutta, syvyyttä, leveyttä, tasoja, pylviä. Valon ja varjon leikki näkyy Taidemuseon tilassa,

Työpajojen museo

Kulttuurihistorialliset museot ja Kouvola Taidemuseo tekevät yhteistyötä museotoimen saralla. Työpajatoimintaa on toteutettu vuodesta 2005, jolloin Pohjois-Kymenlaakson alueella oli käynnissä seitsemän kunnan kuntarajat ylittävä lastenkulttuurin kehittämishanke POLKU.

Kouvola Taidemuseo on ottanut siipensä suojiin erilaisten työpajojen kautta tulevat lapset. Museopedagogiikan avulla pyritään syventämään taiteen ja kulttuurihistorian ymmärrystä ja näin madaltamaan myöhemmin museokäynnin kynnyksiä.

Kouvola Taidemuseo tarjoaa museo-opetusta ja työpajoja maksutta kouvola-laisille kouluryhmille. Opastuksia järjestetään jokaiseen näyttelyyn.

Poikilon matkassa

Muutama vuosi sitten Kouvolan Taidemuseon visuaalinen ilme koki täysremontin. Silloisen museonjohtaja Johanna Vuolaston toimesta toteutettiin uusi graafinen ilme ja nimi sai lisäyksen POIKILO. Uusi ilme on herättänyt tunteita puolesta ja vastaan, kun värimaailma muuttui harmonisesta sinisestä huomioväri aniliinin-punaiseen.

Poikilo-nimi tuli vuonna 2008 Pekka Nissisen keksimästä kapulasta, jonka ympärille Nissinen kehitti fiktiivisen tarinan.

- *Poikilo on piiloperinne menneisyydestä, jossa joenkansan tukkipojat veistelivät kapuloita kevään merkinä valitsemalleen piikatyölle, mietti Pekka Nissinen Poikilon matkan vuodenajasta ja värimaailmasta toiseen -näyttelynsä avajaisissa toukokuussa 2008.*

Omat kokoelmat

Kouvolan Taidemuseon ensimmäinen työ oli talousneuvos Arvo Kääriäisen lahjoittama Veikko Vionojan vuonna 1947 valmistunut maalaus "Haitarinsoittaja". Tästä ensimmäisenä luetteloidusta työstä vuonna 1955 alkoi kokoelman kasvattaminen. Tällä hetkellä vuonna 2014 kokoelmassa on runsaat 1000 teosta.

Joku viisas on joskus sanonut, että kaupunki jossa on taidemuseo on varakas. Onko Kouvola siis varakas kaupunki? Ainakin Taidemuseolla on mittava oma kokoelma hallussaan.

Lisätietoja:

[https://www.poikilo.fi/Kouvolan Taidemuseo](https://www.poikilo.fi/Kouvolan_Taidemuseo)
Kouvola-talo
Varuskuntakatu 11, 45100 Kouvola puh.
(05) 829 6565 ja 829 6323
www.kouvola.fi/kulttuuri

Monimuotoista taidemuseon interiööriä. Kuvaushetkellä esillä oli Laila Pullisen näyttely Valon Kaari.

ARCUS LUCIS
LAILA PULLINEN
VALON KAARI
LJUSBÅGE
ARC OF LIGHT
8.5.-31.8.2014

Kouvolatalon ulkopihalla on esillä Anu Pentikin keramiikkaveistoksia.

Kuusankoskitalon galleria

Kymenlaaksonkatu 1, Kuusankoski
Avoinna ma-pe klo 11-19, la-su klo 12-18. Vapaa pääsy.

Heinäkuu

SULJETTU

11. – 31.8.

Sinikka Ustinov-Jones – Toisen kuun aikaan

5. – 28.9.

Kouvolaan Tyttölyseon Perinneyhdistys ry –
Kipinästä kuvaksi

90 v. juhlanäyttely

3.-31.10.2026

Kuusankosken Taideseuran 76. vuosinäyttely

3.-30.11.2026

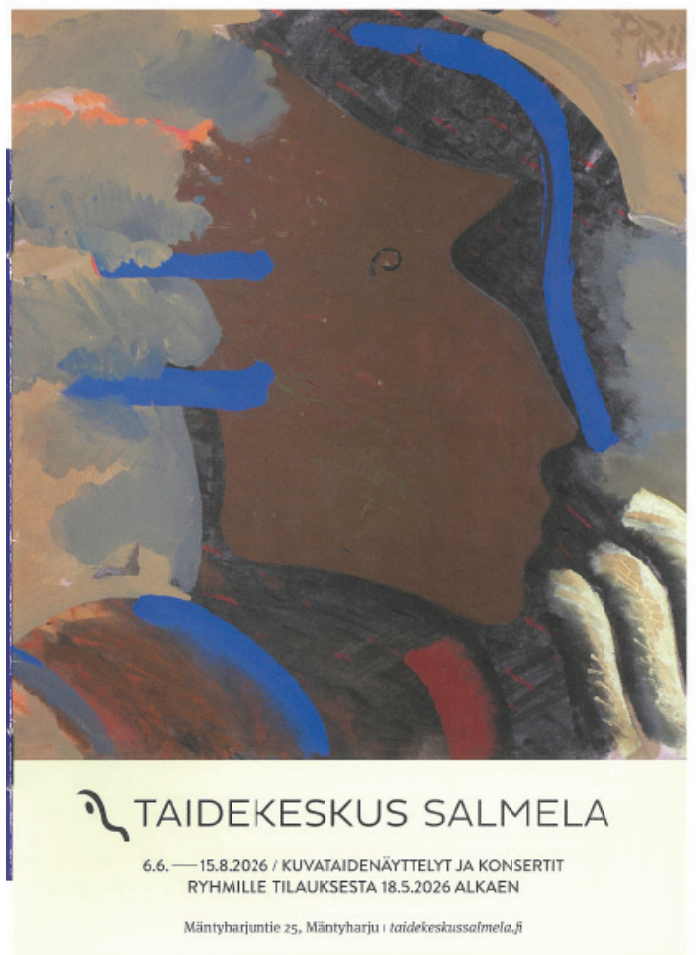
Kouvolaan Taideseuran vuosinäyttely

HETKI

Vuohijärven Kulttuuritalo Näkkinmäntie 1, Vuohijärvi | Avoinna 6.6. – 31.8.2026 joka päivä klo 11-18, myös juhannuksena, ja syyskuussa lauantaisin klo 11-17 | Ympäri vuoden tilauksesta ryhmille alk. 7.1.2026 (min. ryhmäkoko 20 hlö). Varaukset p. 050 3388 111 | kulttuuri@vuohijarvi.fi

Vuohijärven luonto- ja kulttuuritalo saa uuden nimen ja sisällön, kun Reidar Särestöniemi Experience avaa ovensa kesällä 2026.

Kotiseututie 12, 45700 Kuusankoski
Avoinna touko-elokuu 2026

Näyttelyt kesällä 2026 Heinäkuu

1.7. - 2.8.

Kuusankosken Taideseura

Elokuu:

5.8. - 30.8.

Kouvolan Videokuvaajat ry

Kalevi Pihkalan valokuvanäyttely

Kotiseututalolla 5.-30.8.2026
Valokuvia luonnosta ja kotiseudusta.

Lisäksi 70-vuotiaan Kouvolan Videokuvaajien perustajajäsenen
Kalevi Pihkalan elokuvia vuosikymmenten varrelta.

Vapaa pääsy
Avoimna ke-pe klo 11-17 la-su 11-16
Kotiseututie 12 Kuusankoski

Kotiseututalo on avoinna toukokuun alusta
elokuun loppuun keskiviikosta sunnuntaihin
klo 11-17.

Taideruukki

Kymin Ruukin alue, Kyminkylä 2,
45700 Kuusankoski
puh. +358 40 176 9289

litin kesäkahvila 2026

Kymentaantie 1, 47520 Iitti kk

7.-20.7.2026

litin Taideseura ry vuosinäyttely.

Näyttely on kooste jäsenten töistä vii-
meisen kolmen vuoden ajalta. Mmaa-
lauksia, keramiikkaa ja sekatekniikka-
töitä.

21.7.-3.8.2026

Ilon ulottuvuudet:

Margit Peltola (litti) akryylimaalauk-
sia

Mape Nuuttila (litti) keramiikka (va-
lokuvat, yhdistelmätyöt)

Taru Katainen (litti) keramiikka, se-
katekniikkatyöt, huovutus

Paula Noponen (litti) keramiikka (pii-
rustus, maalaus)

Anne Luukkonen (Salo) keramiikka
(valokuvat)

Näyttelyn teeman tavoitteena on
muistuttaa ihmisiä siitä, että ilo ilme-
nee taiteessa ja elämässä monin tavoin.
Samalla se muistuttaa, ettei elämän
eikä taiteen tarvitse olla niin vakavaa.

4.-17.8.2026

Patrik Rytikangas

"Flowers & Friends".

18.-31.8.2026

Seija Engerg

Maalauksia matkan varrelta. Kukkia,
maisemia iloisin värein. Näyttelyyn
osallistuu myös maalariystäväni Auli
Steffen.

NÄYTTELYITÄ ALUEELLA

ANKKAPURHAN MAKASIINIKAHVILA

Ankkapurhantie 6A,
46910 Anjala, Kouvola

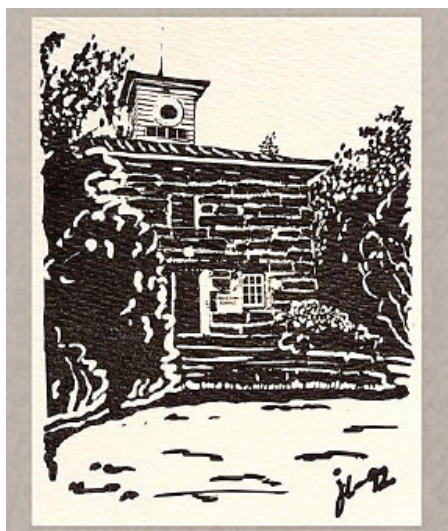
AVOINNA:

1.6. alkaen

ma-la klo 12-19

su klo 12-18

elokuussa 4.-30.8. ti-su klo 12-18

”ATS TAIDETÖMÄYS – ART EXPLOSION”

taidenäyttely Makasiinikahvilalla

Anjalankosken Taideseuran vuosinäyttely on esillä Ankkapurhan Makasiinikahvilalla 25.6.-26.7.2026.

Anjalankosken Taideseura kokoaa jäsentensä töistä jo perinteisen kesänäyttelyn Makasiinikahvilan toisen kerroksen näyttelytilaan. Näyttely on avoinna Makasiinikahvilan aukioloaikoina. Näyttelyyn on vapaa pääsy.

Oletko pitämässä
näyttelyä?
Ilmoita siitä
TaideOnKaikki!-
tiedotteessa maksutta.

Lähetä tiedot osoitteella
info@taideseurat.fi.

- Oikeat vastaukset triviaan kysymyksiin.
1. Italiasta
 2. Madridissa
 3. Turner-palkinto (William Turner)
 4. Rodin'in Ajattelijan (Veistos kuvaa)
 5. Salvador Dali
 6. R. Barokin

POIKILOMUSEOT

Varuskuntakatu 11, 45100 Kouvola
poikilo@kouvola.fi

Avoimna ti-pe klo 11--18, la-su klo 12-17

Muuttuva kaupunkimme

27.11.2025–10.10.2027

Kouvolan kaupunginmuseo

Taidemuseon näyttelyt 2026

13. – 25.8.

Marika Rautjärvi

'Transformation – Muutos'

14.9. – 4.10.

Pornaisten Kuvataiteilijat Part ry –
Uusia ja vanhoja yllätyksiä

5. – 31.10.

Siiri Tapaninen

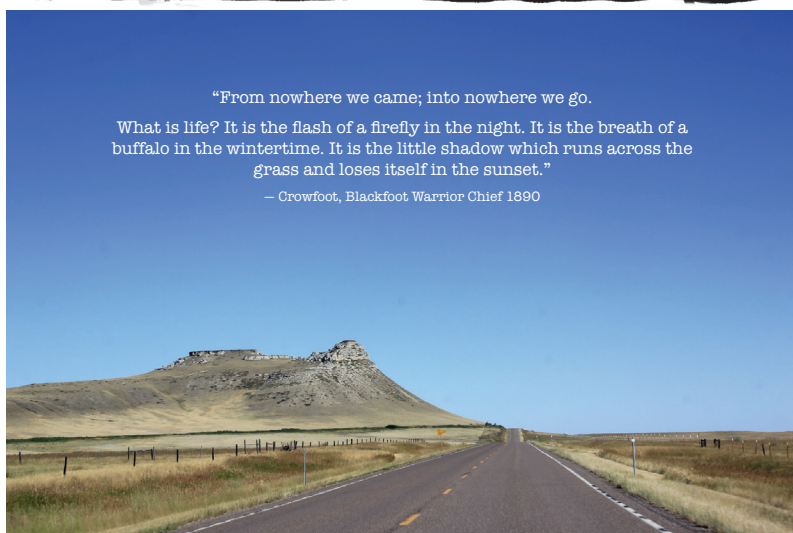
Tulkintoja suomalaisesta mytologiasta

Zuffela

Kauppatori 6, 45700 Kuusankoski
Avoimna ke-pe 10-18, la 10-17,
su 11-17, ma-ti suljettu

Heinäkuu

Ulla Maria Hoikkala, valokuvia Pohjois-
Amerikan alkuperäiskansojen alueilta

“From nowhere we came; into nowhere we go.

What is life? It is the flash of a firefly in the night. It is the breath of a
buffalo in the wintertime. It is the little shadow which runs across the
grass and loses itself in the sunset.”

— Crowfoot, Blackfoot Warrior Chief 1890

NÄYTTELY

Ulla Maria Hoikkalan
valokuvia
Pohjois-Amerikan
intiaanien asuinalueilta
1.7.-31.7.2026

Konditoria-kahvila Zuffela
(Kauppatori 6, Kuusankoski)

Avoimna ke-pe 10-18
la 10-17
su 11-17
Ma-ti suljettu